

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Evy Sakálovej a sudcov JUDr. Rudolfa Čirča a JUDr. Lubora Šeba v právnej veci žalobcu **Z. F.**, bývajúceho v Č, zastúpeného JUDr. M. K., advokátom vo V, proti žalovanému **Mgr. M. K.**, bývajúcemu v B, **o vylúčenie vecí z exekúcie**, vedenej na Okresnom súde Vranov nad Topľou pod sp.zn. 5 C 335/2002, o dovolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove z 31. mája 2007 sp.zn. 8 Co 61/2007 rozhodol

t a k t o :

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Prešove z 31. mája 2007 sp.zn. 8 Co 61/2007 **z r u š u j e** a vec mu vracia na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Vranov nad Topľou rozsudkom z 25. januára 2007 č.k. 5 C 335/02-134 zamietol žalobu žalobcu, ktorou sa domáhal vylúčenia osobného motorového vozidla zn. S ev.č. V z exekúcie vedenej Exekútorským úradom JUDr. J. G. v L pod sp.zn. EX X na vymożenie pohľadávky oprávneného žalovaného.

Krajský súd v Prešove na odvolanie žalobcu uznesením z 31. mája 2007 sp.zn. 8 Co 61/2007 opravný prostriedok (odvolanie) žalobcu ako oneskorene podaný podľa § 218 ods. 1 písm.a/ O.s.p. odmietol. Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že rozhodnutie bolo odvolateľovi doručené 6. marca 2007, pričom odvolanie podal osobne na Okresnom súde

Vranov nad Topľou 22. marca 2007. Keďže posledným dňom lehoty na podanie odvolania v prejednávanej veci bol 21. marec 2007, žalobca odvolanie podal oneskorene.

Proti tomuto uzneseniu odvolacieho súdu podal dovolanie žalobca, ktorý navrhol napadnuté uznesenie zrušiť a vec vrátiť Krajskému súdu v Prešove na ďalšie konanie. Prípustnosť dovolania vyvodzoval z toho, že rozhodnutie bolo vydané v konaní postihnutom vadou uvedenou v § 237 písm.f/ O.s.p. Odvolací súd mu odňal možnosť konať pred súdom tým, že jeho odvolanie odmietol ako oneskorene podané, hoci odvolanie podal (jeho právny zástupca) 21. marca 2007 Okresnému súdu Vranov nad Topľou a to formou telefaxu. Dňa 22. marca 2007 bol osobne do podateľne súdu prvého stupňa doručený originál podaného odvolania, a to v súlade s ustanovením § 42 ods. 1 O.s.p.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O.s.p.), skúmal najskôr to, či jeho opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, ktoré ním možno napadnúť.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.).

V prejednávanej veci odvolací súd rozhodol uznesením. Ak dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, vydanému v tejto procesnej forme je prípustné, ak sa ním napáda zmeňujúce uznesenie odvolacieho súdu (§ 239 ods. 1 O.s.p.) alebo potvrdzujúce uznesenie, vo výroku ktorého odvolací súd vyslovil, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu (§ 239 ods. 2 písm.a/ O.s.p.) alebo ak ním bolo potvrdené buď uznesenie súdu prvého stupňa o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia (§ 239 ods. 2 písm.b/ O.s.p.) alebo ide o uznesenie o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo o jeho vyhlásenie za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky (§ 239 ods. 2 písm.c/ O.s.p.).

Dovolateľom je napadnuté uznesenie odvolacieho súdu o odmietnutí jeho odvolania ako oneskorene podaného podľa § 218 ods. 1 písm.a/ O.s.p. a preto dovolanie podľa § 239 ods. 1 a 2 O.s.p. nie je prípustné.

Vzhľadom na zákonnú povinnosť (§ 242 ods. 1 O.s.p.), skúmať vždy či napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nebolo vydané v konaní postihnutom niektorou z procesných väd uvedených v § 237 O.s.p., neobmedzil sa dovolací súd len skúmanie prípustnosti dovolania podľa § 239 O.s.p., či len na skúmanie existencie vady dovolateľom priamo namietanej (§ 237 písm.f/ O.s.p.) ale sa komplexne zaoberal otázkou, či konanie nie je postihnuté niektorou z väd vymenovaných v § 237 písm.a/ až g/ O.s.p. (t.j. či v danej veci nejde o prípad nedostatku právomoci súdu, spôsobilosti účastníka riadneho zastúpenia procesne nespôsobilého účastníka, prekážku veci právoplatne rozhodnutej alebo už prv začatého konania, prípad nedostatku návrhu na začatie konania tam, kde konanie mohlo začať len na takýto návrh, prípad odňatia možnosti účastníka pred súdom konať a rozhodovania vylúčeným sudcom či konania súdom nesprávne obsadeným). Vzhľadom na dovolateľom tvrdenú procesnú vadu zameral sa osobitne na otázku splnenia podmienok prípustnosti dovolania podľa § 237 písm.f/ O.s.p.

Pod odňatím možnosti pred súdom konať (§ 237 písm.f/ O.s.p.) treba rozumieť taký závadný procesný postup súdu, ktorým sa účastníkovi znemožní realizácia jeho procesných práv priznaných mu v občianskom súdnom konaní, za účelom ochrany jeho práv a právom chránených záujmov. Za takýto postup odnímajúci účastníkovi konania možnosť pred súdom konať, zakladajúci prípustnosť dovolania podľa uvedeného ustanovenia treba považovať aj odmietnutie odvolania podľa § 218 ods. 1 písm.a/ O.s.p. v prípade, že podmienky preň neboli splnené, nakoľko odvolanie bolo podané v zákonom stanovenej lehote.

V prejednávanej veci dovolací súd pri skúmaní, či k takej vade nedošlo vychádzal jednak z ust. § 204 ods. 1 prvej vety O.s.p., podľa ktorého odvolanie proti rozhodnutiu sa podáva do 15 dní od doručenia takéhoto rozhodnutia na súde, proti rozhodnutiu ktorého smeruje, jednak z ust. § 42 ods. 1 a § 57 ods. 3 O.s.p.

Podľa § 42 ods. 1 O.s.p. podanie možno urobiť písomne, ústne do zápisnice, elektronickými prostriedkami podpísané zaručeným elektronickým podpisom, podľa osobitného zákona, telegraficky alebo telefaxom. Podanie obsahujúce návrh vo veci samej, ktoré bolo urobené telegraficky treba doplniť písomne alebo ústne od zápisnice najneskôr do troch dní; podanie urobené telefaxom treba doplniť najneskôr do troch dní predložením jeho originálu. Na podania, ktoré neboli v tejto lehote doplnené sa neprihliada.

Podľa § 57 ods. 3 O.s.p. lehota je zachovaná, ak sa posledný deň lehoty urobí úkon na súde alebo podanie odovzdá orgánu, ktorý má povinnosť ho doručiť.

V ustanovení § 42 ods. 1 O.s.p. zákonodarca určil, akou formou možno robiť podanie voči súdu. Jednou z týchto foriem podaní je aj podanie formou telefaxu. Ak telefaxové podanie obsahuje návrh vo veci samej, treba ho doplniť najneskôr do troch dní predložením originálu podania. Právnym dôsledkom nepredloženia originálu podania v určenej lehote je, že súd sa takýmto faxovým podaním ako právne neúčinným procesným úkonom nezaobrá.

Z citovaného ustanovenia § 42 ods. 1 O.s.p. teda vyplýva, že na faxové podanie obsahujúce návrh vo veci samej (za také podanie treba považovať odvolanie proti rozhodnutiu súdu prvého stupňa), ktoré bolo urobené telefaxom sa prihliadne a má rovnaké právne účinky ako riadne podanie a to už od času jeho urobenia za predpokladu, že takéto podanie je doplnené predložením jeho originálu najneskôr do troch dní.

Z obsahu spisu nepochybne vyplýva, že žalobca proti rozsudku Okresného súdu Vranov nad Topľou z 25. januára 2007 č.k. 5 C 335/02-134 doručeného jeho advokátovi 6. marca 2007, podal odvolanie telefaxovým podaním 21. marca 2007 o 20:38 hod., ktorý deň bol posledným dňom odvolacej lehoty podľa § 204 ods. 1 prvá veta O.s.p. (č.l. 139 spisu). Žalobca toto svoje faxové podanie doplnil predložením originálu odvolania 22. marca 2007 osobne do podateľne súdu prvého stupňa (č.l. 139a spisu), t.j. v trojdňovej lehote určenej v ust. § 42 ods. 1 O.s.p.

Vzhľadom na uvedené, bolo preto potrebné telefaxové podanie odvolania žalobcu považovať v zmysle § 42 ods. 1 O.s.p. za riadne odvolanie proti rozsudku súdu prvého stupňa, čo znamenalo povinnosť prihliadnuť na jeho existenciu.

Odvolačím súdom tým, že za odvolanie žalobcu chybné považoval originál jeho podania (č.l. 139a spisu) nie telefaxové podanie (č.l. 139 spisu) a odvolanie žalobcu odmietol ako oneskorene podané podľa § 218 ods. 1 písm.a/ O.s.p. odňal žalobcovi právo, aby na základe jeho včas podaného odvolania bolo ním napadnuté rozhodnutie súdu prvého stupňa preskúmané odvolacím súdom.

Uvedeným nesprávnym rozhodnutím odvolacieho súdu (odmietnutím odvolania) odňal odvolací súd žalobcovi možnosť konať pred súdom v zmysle § 237 písm.f/ O.s.p. Táto skutočnosť je nielen dôvodom zakladajúcim prípustnosť dovolania, ale zároveň je tiež okolnosťou, pre ktorú musí dovolací súd napadnuté rozhodnutie vždy zrušiť, pretože rozhodnutie vydané v konaní postihnutom tak závažnou procesnou vadou nemôže byť považované za správne.

Najvyšší súd Slovenskej republiky preto uznesenie odvolacieho súdu podľa § 243b ods. 1, 2 O.s.p. zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

V novom rozhodnutí rozhodne súd znova o trovách pôvodného i dovolacieho konania (§ 243d ods. 1 O.s.p.).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 27. novembra 2007

JUDr. Eva Sakálová, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia :